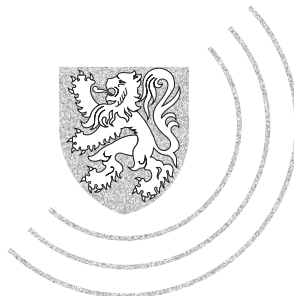

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

6 april 2004

VOORSTEL VAN DECREET

– van de heren Robert Voorhamme, André Denys en Jos Bex –

**houdende wijziging van het Elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000,
wat betreft het groenestroomcertificatensysteem,
en tot interpretatie van artikel 37, § 2, van ditzelfde decreet**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie
uitgebracht door de heer Jean-Paul Peuskens**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : mevrouw Wivina Demeester-De Meyer.

Vaste leden :

de heren Ludwig Caluwé, Carl Decaluwe, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, de heer Jan Verfaillie ;

de heren Marc Cordeel, André Denys, Koen Helsen, Patrick Lachaert ;

de heren Jean Geraerts, Pieter Huybrechts, Johan Van Brusselen ;

de heren Jean-Paul Peuskens, Robert Voorhamme ;

de heer Eloi Glorieux ;

de heer Jos Bex.

Plaatsvervangers :

de heren Jos De Meyer, Freddy Sarens, Eddy Schuermans, mevrouw Ilse Van Eetvelde ;

mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Didier Ramoudt, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen ;

mevrouw Marleen Van den Eynde, de heren Roland Van Goethem, Luk Van Nieuwenhuysen ;

de heren Jacky Maes, Bruno Tobback ;

de heer Johan Malcorps ;

de heer Jan Loones.

Zie :

2188 (2003-2004)

- Nr. 1 : Voorstel van decreet
- Nr. 2 : Amendementen
- Nr. 3 : In eerste lezing door de Commissie aangenomen artikelen

INHOUD

	Blz.
1. Toelichtingen van de heren André Denys en Robert Voorhamme, indieners.....	4
2. Algemene bespreking.....	4
3. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen.....	7
4. Tweede lezing.....	7
5. Eindstemming en refletietermijn.....	9
Tekst aangenomen door de Commissie	11

DAMES EN HEREN,

De Commissie nam dit voorstel van decreet in behandeling tijdens de vergadering van 30 maart 2004.

Er worden twee amendementen ingediend door de heer Robert Voorhamme. Deze amendementen zijn terug te vinden in *Parl. St.* VI. Parl. 2002-2003, nr. 2188/2.

Op verzoek van de heer Johan Malcorps werd voor de eindstemming van het voorstel van decreet verwijzende naar artikel 68, 1, b), van het Reglement van het Vlaams Parlement een tweede lezing gevraagd.

Deze tweede lezing vond plaats op donderdag 1 april 2004.

Het geamendeerde voorstel van decreet werd goedgekeurd met 12 stemmen tegen 1.

1. Toelichtingen van de heren André Denys en Robert Voorhamme, indieners

De heer André Denys verklaart dat dit voorstel van decreet past in het beleid dat de regering wenst te voeren omtrent het zogenaamde groenestroomcertificatensysteem. Hiermee wordt gepoogd de Vlaamse doelstellingen die kaderen in de Europese richtlijn betreffende de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen te bereiken met name 6% in 2010.

De indiener verwijst naar de toelichting bij dit voorstel van decreet en de evolutie van de groenestroomcertificaten terzake. De VREG heeft in totaal 199.014 groenestroomcertificaten uitgereikt om te voldoen aan de eerste quotumverplichting. Daarmee had voldaan kunnen worden aan 64% van de quotumverplichting.

Uit de evaluatie van deze eerste periode bleek dat een aantal bijstellingen moesten gebeuren. Het groenestroomcertificatensysteem heeft geleid tot een aanzienlijke impuls maar bij de praktische implementatie zijn een aantal knelpunten vastgesteld. Voor de eindgebruikers is er een meerkost aan verbonden. In die mate dat er voorgesteld wordt om een vrijstelling te geven die uitgedrukt wordt ten belope van 60% van de factuurkosten zijnde de vrijstelling die verbonden is aan de distributiekosten.

Er wordt ook een motief gegeven voor de invoering van een overgangperiode voor de netbeheerders. De liberalisering van de elektriciteitsmarkt gebeurde geleidelijk. De investeerders in groene stroomproductie wil men met dit voorstel van decreet niet benadelen. De vrijstelling gebeurt daarom voor de producenten van de groene stroomproductie. De indieners willen met deze vrijstelling eventuele negatieve impact op de inkomsten van de gemeenten vermijden.

De heer Robert Voorhamme verklaart dat dit voorstel van decreet een aanpassing is van het initieel decreet van 2000. Ingevolge de Ondernemingsconferentie was er een ruim overleg rond een aantal ongewilde gevolgen van de uitvoering van het decreet van 2000. De indieners wensen oog te hebben voor de bekommernissen van de Vlaamse industrie en de gemeenten-netbeheerders.

2. Algemene bespreking

Minister Gilbert Bossuyt verklaart dat het Elektriciteitsdecreet van 17 juli 2000 de decretale basis legt voor het groenestroomcertificatensysteem. Als gevolg van dit systeem is de groenestroomproductie in Vlaanderen in de periode 1999-2003 vertienvoudigd. Momenteel wordt er in Vlaanderen groene stroom geproduceerd voor ongeveer 100.000 gezinnen. Bij de praktische implementatie van het groenestroomcertificatensysteem werden evenwel een aantal knelpunten vastgesteld.

Ten eerste, kan de groenestroomverplichting voor industriële grootverbruikers financieel zwaar doorwegen. Voor bedrijven die een aanzienlijke hoeveelheid elektriciteit nodig hebben omwille van de aard van hun productieproces, kunnen de meerkosten een ernstig concurrentieel nadeel vormen.

Ten tweede, moeten de distributienetbeheerders voor het eerste semester van 2003 normaal gezien nog groenestroomcertificaten voorleggen. Sinds 1 juli 2003 is de elektriciteitsmarkt volledig vrijgemaakt en mogen de distributienetbeheerders evenwel geen productieactiviteiten meer organiseren. Daardoor is het voor hen in de praktijk moeilijk om aan hun certificatenverplichting van 2003 te voldoen.

Tenslotte merken we in de praktijk dat potentiële investeerders in groene stroom nood hebben aan een grotere investeringszekerheid bij het aantrekken van vreemd vermogen. Een gegarandeerde minimale vergoeding voor groenestroomcertificaten is dan ook wenselijk.

De minister steunt dan ook het voorstel om de grootverbruikers gedeeltelijk en de netbeheerders volledig vrij te stellen van de groenestroomcertificatenverplichting, vooral omdat de vrijstelling geen enkele weerslag heeft op de marktprijs van de groenestroomcertificaten en omdat tegelijkertijd een minimumwaarde voor de groenestroomcertificaten gegarandeerd wordt. Een amendement op het voorstel van decreet is wel nodig om de vooropgestelde vrijstelling tijdig in werking te laten treden.

Hij steunt bovendien het voorstel om de interpretatie van artikel 37, § 2, van het Elektriciteitsdecreet te verduidelijken. De bedoeling van het Elektriciteitsdecreet is altijd geweest om bij het opleggen van een administratieve geldboete voor ontbrekende groenestroomcertificaten geen appreciatiebevoegdheid aan de VREG toe te kennen. In die zin moet trouwens ook de memorie van toelichting bij het Elektriciteitsdecreet bijgestuurd worden. In de memorie wordt namelijk vermeld dat tegen beslissingen van de VREG m.b.t. het opleggen van administratieve geldboetes voor ontbrekende groenestroomcertificaten een beroep bij de Raad van State mogelijk is. Een dergelijk beroep is evenwel niet mogelijk, aangezien in recente rechtspraak de Raad van State zich onbevoegd acht om kennis te nemen van vorderingen tegen beslissingen van een administratieve overheid waar deze administratieve overheid over geen enkele discretionaire appreciatiebevoegdheid beschikt en waar zij haar strikt decretaal gebonden bevoegdheid uitoefent.

De minister verklaart tenslotte dat hij het amendement dat neergelegd werd door één van de indieners steunt.

De heer Eloi Glorieux verklaart dat zijn fractie een aantal fundamentele bemerkingen wenst te formuleren bij dit voorliggende voorstel van decreet.

Spreeker vermeldt dat het oorspronkelijk de bedoeling was om deze materie te regelen via het neerleggen van een ontwerp van decreet maar op de interkabinettenwerkgroep kwam men tot geen overeenstemming. Daarom werd via het indienen van een voorstel van decreet gepoogd één regeringspartner, met name Groen !, buitenspel te zetten. De heer Glorieux vindt deze werkwijze zeer onkies, temeer daar deze aangelegenheid duidelijk in het regeerakkoord opgenomen werd.

Dit voorstel van decreet is duidelijk een afzwakking van de voorgestelde maatregelen inzake het halen van de groenestroomdoelstellingen. Het vrijstellen van de grote stroomgebruikers betekent dat

de groenestroomdoelstellingen met ongeveer 15% verminderd worden. Van de vooropgestelde 6% tegen 2010 – de zwakste doelstelling binnen de EU samen met Luxemburg – valt men terug op 5,2 %.

Hij verwijst naar de toelichting bij dit voorstel met name dat investeren in voldoende groene stroom en bijgevolg het ontwijken van de boetes in de eerste plaats een zaak is van goede wil bij de producenten en de stroomleveranciers en weinig te maken heeft met de vigerende regelgeving en de aanwezigheid van voldoende potentieel. Kennelijk ontbreekt het bij sommigen aan goede wil.

De belangrijkste beweegreden van het neerleggen van dit voorstel van decreet is volgens de indieners, dat de energiefactuur voor de energie-intensieve bedrijven als gevolg van het doorrekenen van de groene stroom – de boetes en de clausules – te hoog zou oplopen.

Het lid wenst hierbij enkele bemerkingen te formuleren.

Het zijn niet de energie-intensieve bedrijven die de boetes moeten betalen ; het zijn de energieleveranciers. Niets verplicht hen de meerkosten door te rekenen aan de consumenten i.c. de afnemers, in dit geval de energie-intensieve bedrijven. Hij vermeldt dat WattPlus een verzoekschrift bij de Raad van State heeft ingediend tegen een beslissing van de Vlaamse overheid om geïmporteerde groene stroom niet gratis op het distributienet te plaatsen. De Raad van State heeft WattPlus gelijk gegeven. De winst die WattPlus gemaakt heeft, werd aan de klanten die kozen voor groene stroom, geschonken. Evenzeer zou Electrabel de winst die ze gemaakt hebben en die immens toegenomen is, de eventuele meerwaarde van de groene stroom voor haar rekening kunnen nemen in plaats van die door te rekenen aan de grootverbruikers. Het lid is van oordeel dat Electrabel dat bewust niet doet omdat ze van groene stroom niet willen weten en mee de hetze tegen groene stroom voedt.

Een tweede bemerking rond de stelling dat de groenestroomcertificaten een té dure energiefactuur voor de grootverbruikers zouden teweegbrengen, is dat de vrijmaking van de markt op het productieniveau (dus de veiling van een deel van de productiecapaciteit van de oude monopolist) op een veel grotere mate de energiefactuur van de grootgebruikers zal reduceren dan hen vrij te stellen van groenestroomcertificaten. De heer Eloi Glorieux vraagt zich af waar federaal minister Moerman op wacht om uit te voeren wat de vorige federale regering daarover beslist heeft.

Een derde bemerking rond de stelling dat de groenestroomcertificaten een té dure energiefactuur voor de grootverbruikers zouden teweegbrengen, is dat energie-intensieve bedrijven hun energiefactuur kunnen drukken door hun energie-efficiëntie op het niveau van de buurlanden te brengen. Hij hoopt dat deze dat zullen doen via de benchmarkconvenanten.

De heer Eloi Glorieux benadrukt dat deze groene stroomdoelstellingen nu al voor de derde keer verzwakt worden, hoewel Vlaanderen al de zwakste doelstellingen had binnen de EU. Hij vermeldt in eerste orde de wijziging via het Programmadecreet ; de tweede keer werden de doelstellingen verzwakt door afvalverbranding mee te laten tellen als groene stroom en nu ligt dit voorstel op tafel waardoor de grootverbruikers vrijgesteld worden. Dit staat haaks op het regeerakkoord waar sprake is van een groene stroomdoelstelling van 3% in 2004, reeds afgezwakt tot 2% (enkel voor het hoogspanningsnet).

Het zijn echter voornamelijk de bedrijven die tot op heden geprofiteerd hebben van het nachtelijk overaanbod aan nucleaire energie terwijl het de gezinnen zijn die een meerprijs betaald hebben.

Spreker besluit met de vraag in welke mate dit voorliggend voorstel van decreet de doelstellingen omtrent groene stroom vervat in het regeerakkoord, in concreto vermindert.

Deze fundamentele vraagstelling heeft gemaakt dat dit dossier bij wijze van voorstel in het parlement werd ingediend.

De heer Ludwig Caluwé vraagt zich af waarom dit voorstel niet werd ingediend door alle meerderheidspartijen en meer nog waarom niet door de regering omdat het toch een resultaat is van de Ondernemingsconferentie. De heer Glorieux heeft in zijn tussenkomst het antwoord daarop gegeven.

Inhoudelijk vindt hij het een goede zaak dat er een vermindering komt voor de grootgebruikers maar betreurt hij dat men niet verder is gegaan : in andere landen heeft men immers geopteerd voor een plafond. Het voorstel is dus een eerste stap in de goede richting.

Spreker vindt het een goede zaak dat men de bedrijven die zich inzetten voor alternatieve energie (windenergie, enzovoort) compenseert voor de vermindering die ze eventueel hierdoor zouden kunnen lijden.

Tenslotte betreurt hij dat door het gekrakeel in de meerderheid dit voorstel zo laat werd ingediend in het parlement, met als resultaat dat met terugwerkende kracht moet worden gewerkt, vermits op 31 maart 2004 de certificaten moeten ingediend zijn.

Zijn fractie zal dit voorstel steunen omdat het omgekeerde de bedrijven nog in een slechtere situatie zou brengen.

De heer Jean Geraerts verklaart dat zijn fractie tijdens de besprekingen rond de liberalisering van de markt steeds verklaard heeft dat men akkoord ging op twee voorwaarden, met name dat elektriciteit goedkoper wordt voor de verbruiker en dat de monopoliepositie zou verdwijnen.

Nu blijkt dat dit niet zo is. De stroom is duurder geworden vooral door de bemoeienissen van de overheid naar de verbruiker : groenestroomcertificaten, gratis stroom, enzovoort. Wat vandaag voorligt, is een verdienstelijke poging om de stroom voor de verbruiker goedkoper te maken en dat is een goede zaak.

Hij is verwonderd dat dit geen voorstel is van de regering maar hij weet dat dit voorstel volledig haaks staat op de opties van Groen !. Uiteindelijk wordt die groene stroom gepromoot en gesubsidieerd door de overheid maar er zijn grenzen aan de subsidiëring.

De heer Glorieux repliceert dat kernenergie al vijftig jaar direct en indirect wordt gesubsidieerd.

De heer Johan Malcorps merkt op dat verwezen wordt naar de Ondernemingsconferentie. Het is correct dat dit thema daar ter sprake kwam, sommigen hebben dit geïnterpreteerd als beloften aan de grootverbruikers, maar dat klopt niet. In de uiteindelijke tekst is dat niet terug te vinden en toenmalig minister Ludo Sannen heeft zich daarmee nooit akkoord verklaard.

De Bond Beter Leefmilieu heeft de parlementsleden van deze commissie daaromtrent op 26 maart 2004 een brief geschreven waarin vermeld wordt dat het uithollen van de groene stroomdoelstelling door de vrijstelling van de hoge stroomschijven, voor hen absoluut niet kan. Bovendien worden de grote stroomgebruikers al tegemoetgekomen in hun verzuchtingen over de te hoge elektriciteitskosten gelet op de vrijstelling van de Elia-heffing en degressiviteit voor andere heffingen op het hoogspanningsnet voor dezelfde afnemers, zoals beslist in Gembloux.

Spreker is dan ook van oordeel dat we thans aan het overcompenseren zijn. Men kan zich de vraag stellen, zoals de milieubeweging, of men met de beslissing om de steenkoolcentrale van Mol later open te houden – had Electrabel daar verantwoordelijkheid genomen, was men al een heel eind op weg geweest – men minder problemen zou hebben om de groene stroomdoelstelling te halen.

Zijn fractie betreurt ten zeerste dat men thans kiest om op een onverantwoorde manier nog een extra cadeau te geven aan de grootverbruikers. De repercussies zijn immers voor de gezinnen.

3. Artikelsgewijze bespreking en stemmingen

Artikel 1

Het artikel wordt zonder opmerkingen met 8 stemmen tegen 1 aangenomen.

Artikel 2

Een amendement nr. 1 van de heer Robert Voorhamme (*Parl. St.* VI. Parl. 2002-2003, nr. 2188/2) strekt ertoe de woorden “vanaf 31 maart 2004” te schrappen.

Het amendement en het artikel worden zonder opmerkingen met 8 stemmen tegen 1 aangenomen.

Artikelen 3 tot en met 5

Deze artikelen worden zonder opmerkingen met 8 stemmen tegen 1 aangenomen.

Artikel 6

Een amendement nr. 2 van de heer Robert Voorhamme (*Parl. St.* VI. Parl. 2002-2003, nr. 2188/2) strekt ertoe de woorden “met uitzondering van artikel 2 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2004” toe te voegen.

Het amendement en het artikel worden zonder opmerkingen met 8 stemmen tegen 1 aangenomen.

4. Tweede lezing

Op verzoek van de heer Johan Malcorps werd voor de eindstemming van het voorstel van decreet verwijzende naar artikel 68, 1, b), van het Reglement van het Vlaams Parlement een tweede lezing gevraagd.

De tweede lezing beperkt zich derhalve tot de twee amendementen die betrekking hebben op artikel 2 en artikel 6 van het voorstel van decreet.

De heer Eloi Glorieux verklaart dat het de bedoeling van de beide amendementen is het decreet met terugwerkende kracht ingang te doen vinden.

Hiermee wordt het permanente obstructiegedrag van Electrabel en andere leveranciers tegen schone, veilige en gezonde energiebronnen beloond. De boetes zijn het gevolg van de nalatigheid van deze energieleveranciers en zeker niet van de Vlaamse overheid noch van de grootverbruikers.

Spreker raadt de grootverbruikers die wensen te protesteren tegen de vermeerdering van de elektriciteitsprijzen, aan zich te wenden tot de stroomleveranciers die nagelaten hebben om hun wettelijke verplichtingen na te komen en voldoende stroomcertificaten te vergaren.

Spreker stelt vast dat de toelichting bij het amendement twee bladzijden besteedt aan het met haken en ogen trachten te argumenteren dat het amendement geen afbreuk doet aan het gelijkheidsbeginsel of aan de rechten die beschermd zijn door artikel 1 van het eerste toegevoegd protocol bij het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden. Hij vindt het verdacht dat men voor een amendement van één regel twee volle bladzijden nodig heeft om iets te verantwoorden. Hij leidt daaruit af dat “er stront aan de knikker is”.

Hetzelfde lid benadrukt dat er een wettelijke voorwaarde is om een decretale bepaling te laten ingaan met terugwerkende kracht. Hij is van oordeel dat aan die wettelijke voorwaarde in dit specifiek dossier niet voldaan is. Wat gebeurt er met de leveranciers die wel voldoende stroomcertificaten behaalden? Zij hebben daar extra inspanningen en investeringen voor moeten doen en worden nu daarvoor gestraft. Dat is een duidelijke schending van het gelijkheidsbeginsel. Het excuus dat ze die stroomcertificaten dan mogen gebruiken voor hun toekomstige verplichtingen, gaat niet op. Deze leveranciers hebben recent wel, om aan de verplichtingen te voldoen, de nodige investeringen gedaan

die nu zinloos en nutteloos bleken. Wie dus tot op heden aan zijn verplichtingen voldeed, kan dus nu zijn inspanningen voor de toekomst terugschroeven. Hij vindt dit een signaal vanuit de overheid dat kan tellen.

Enerzijds stelt men vanuit de overheid dat men de groene stroom promoot, anderzijds geeft men nu een totaal ander signaal. Degenen die systematisch en bewust obstructie pleegden, worden nu beloond. Degenen die wel inspanningen deden, krijgen nu te horen dat het eigenlijk niet nodig was en dat ze in de toekomst hun groene stroominspanningen ter compensatie mogen terugschroeven.

In de eerste inleveringsperiode van de groene stroomcertificaten voldeden slechts 4 van de 12 leveranciers aan hun verplichtingen. Hij verwijst terzake naar de toelichting bij dit voorliggende voorstel van decreet. Van de overige 8 leveranciers die niet voldoende certificaten konden voorleggen, betaalden 4 plichtsbewust een boete. De vier overige betwistten hun boete bij de Raad van State. Niet toevallig zijn het juist degenen die vanaf het begin heel duidelijk gemaakt hebben dat zij niets van groene stroom willen weten en bewust obstructie gepleegd hebben bij de inplanting van groene stroom in Vlaanderen.

De heer Eloi Glorieux is er dus van overtuigd dat aan de wettelijke voorwaarde om dit decreet met terugwerkende kracht te laten ingaan, niet voldaan is omdat het gelijkheidsbeginsel geschonden is. Hij stelt dan ook voor om vooraleer dit amendement dat de terugwerkende kracht van dit decreet regelt, te stemmen, het advies van de Raad van State te vragen over dit amendement. Het lid baseert zich hiervoor op artikel 64 van het Reglement.

De heer André Denys verklaart dat hij het niet eens is met de stelling van de heer Glorieux dat bepaalde netbeheerders niet zouden willen investeren in hernieuwbare energie. Hij moet vaststellen dat het echter vandaag in de praktijk niet zo eenvoudig is om vergunningen te krijgen voor windparken en dergelijke. Hij stelt vast dat men inderdaad met een aantal vertragingen op dit vlak zit. Deze vertraging heeft onder meer te maken met het gegeven dat er problemen zijn om geschikte locaties te vinden. Volgens de heer Denys zijn deze vertragingen niet te wijten aan kwade wil maar het gevolg van problemen op vlak van de uitvoering op het terrein. Het is in die context dat het lid en zijn fractie dit amendement situeert en ook steunt.

De heer Robert Voorhamme vindt het eigenaardig dat de heer Glorieux de uitgebreide toelichting bij

dit amendement hanteert als argument om aan te tonen dat het gelijkheidsbeginsel niet geschonden is en vervolgens te verklaren dat dit gelijkheidsbeginsel wel geschonden is.

Het lid stelt dat er gepoogd is om dit amendement uitvoerig toe te lichten om te anticiperen op een evidente vraag of het gelijkheidsbeginsel effectief niet geschonden is.

Hij vindt de argumentatie van de heer Glorieux ongegrond : het feit dat dit decreet met terugwerkende kracht ingevoerd wordt, heeft te maken met de termijnen die moeten gerespecteerd worden (i.c. met de vervaldatum van 31 maart 2004). Het gaat over een vrij hoogdringende maatregel. Hij verwijst naar federale beslissingen in verband met installatie van vermogen voor alternatieve energie die om operationeel te worden nog een aantal vergunningen en procedures vergen. Ingevolge deze (federale) beslissingen kan men wel ervan uitgaan dat men binnen redelijke termijn een sprong voorwaarts zal maken op vlak van een verhoging van capaciteit aan alternatieve energiebronnen die voor groene stroomcertificaten kunnen zorgen. Bovendien worden de rechten van de investeerders gevrijwaard in het voorliggende voorstel van decreet. Het lid besluit dat hij geen enkele reden ziet om over deze amendementen het advies van de Raad van State in te winnen. Het voorwerp van dit decreet is trouwens aan een tijdelijk euvel onmiddellijk tegemoet te komen.

Het euvel bestaat erin dat er onvoldoende groenestroomcertificaten worden opgeleverd en dat dit volledig doorgerekend wordt aan bepaalde industrieën. Dit decreet is voor deze industrie van kapitaal, ja zelfs van existentieel belang. De afgevaardigd bestuurder van BASF heeft er zeer recent op gewezen dat het investeringspatroon bij de BASF-groep in tegenstelling tot vorige jaren aan het stilvallen is. Dat bewijst dat men hier met een harde economische realiteit te maken heeft die de economie van gans Vlaanderen aanbelangt.

De heer Robert Voorhamme benadrukt dat het voorstel van decreet trouwens een uitvoering is van het overleg dat plaatsvond in het kader van de Ondernemingsconferentie in Vlaanderen. Tussen alle betrokken partners was een eensgezindheid om een bijsturing te doen. Dit is het voorwerp van dit voorstel van decreet. Die bijsturing is bovendien dringend : zonder dit amendement zou dit decreet pas van toepassing worden in 2005 ; daardoor zou 2004 nodeloos verloren gaan. Het is immers de bedoeling om op zeer korte termijn maatregelen te treffen. Op lange termijn is een bijsturing mogelijk

via voldoende capaciteit van alternatieve energie die maakt dat een veel orthodoxer beleid mogelijk is. In de tussenperiode is echter deze ingreep via dit decreet een must.

De heer Jean Geraerts verklaart dat “regeren vooruitzien is”. Wat de heer Voorhamme nu vertelt, had drie jaar geleden moeten voorzien zijn vóór de liberalisering ingevoerd werd. Het Vlaams Blok heeft altijd gesteld dat er niet voldoende alternatieve energie voorhanden is. Hij onderschrijft de stelling van Groen ! niet, maar kan de heer Glorieux begrijpen als deze nu stelt dat Groen ! door zijn regeringspartners in de rug wordt gestoken. Hij kan perfect begrijpen dat Groen ! zich verzet tegen dit decreet. Het Vlaams Blok is voor dit decreet omdat de economie lijdt onder de hoge elektriciteitskosten. Zijn fractie is tegen de versnelde afbouw van de kernenergie. Het lid maakt zich sterk dat de andere fracties hem zullen gelijk geven omdat dat een fiasco wordt voor de Vlaamse economie.

De heer Eloi Glorieux repliceert naar de tussenkomst van de heer Denys dat sommigen hun groene stroomdoelstellingen met de vingers in de neus halen terwijl anderen er een sport van maken om bewust vergunningsaanvragen in te dienen terwijl ze goed weten dat ze voor die locatie geen vergunning kunnen krijgen. Daarna kunnen ze dan zwaaien met al deze geweigerde vergunningen en verspreiden dat het door het beleid van de overheid is dat ze de doelstellingen niet kunnen halen.

Hij blijft erbij dat door dit amendement het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden. Van investeringen die sommige concurrenten wel deden, wordt nu gezegd dat ze zinloos waren. Zelfs als men nog toelaat dat deze certificaten in de toekomst kunnen worden ingebracht, is dit omdat deze investeringen konden gespreid gebeuren, op concurrentieel vlak een benadeling. Hij herhaalt zijn pleidooi voor een toetsing door de Raad van State. Hij steekt zijn hand niet in het vuur dat de gedupeerde energie-maatschappijen dat uiteindelijk zelf niet zullen doen.

In verband met de mindere investeringen van BASF en de relatie met de kost van energiefactuur, heeft hetzelfde lid zijn twijfels. In de mate dat dit realiteit is, is de eerste maatregel die in dat verband moet getroffen worden om de energiefactuur te drukken, het vrijmaken van de concurrentie op vlak van de productie. De federale regering blijft daar in gebreke door beslissingen van de vorige federale regering niet uit te voeren. Deze maatregel zou een veel indringender effect hebben op het re-

duceren van de energiekosten van deze grootgebruikers dan het vrijstellen van de groene stroom.

Wat de Ondernemingsconferentie betreft, vraagt de heer Glorieux zich af waarom, als er toch zo'n eensgezindheid was tussen de meerderheidspartijen, dit voorstel van decreet zonder Groen ! werd ingediend. Het is duidelijk dat de groenen akkoord waren op deze Ondernemingsconferentie om maatregelen in te schrijven die de energiekost voor de bedrijven kunnen verlagen op voorwaarde dat dit niet betekent dat daardoor de groene stroomdoelstellingen verlaagd worden of dat er lasten worden doorgeschoven naar de gezinnen. Aan deze beide voorwaarden is niet voldaan in dit voorstel van decreet. Dat is de reden waarom zijn fractie zich verzet tegen dit voorliggend voorstel. Hij blijft erbij dat een toetsing door de Raad van State zich opdringt in plaats van het risico te nemen dat de gedupeerden zelf een verzoekschrift bij de Raad van State inleiden.

De heer André Denys is van oordeel dat het gevoerde beleid geen teken is van een slecht beleid. Een overschakeling van beleid naar hernieuwbare energiebronnen wat een nieuw beleid is, vergt een bijsturing zoals elk nieuw beleid een bijsturing vergt. Hij besluit dat dit voorstel wel getuigt van een goed beleid en dat zowel industrie als gemeenten daarvan geen slachtoffer mogen zijn. Het lid maakt zich sterk dat dit een realistisch voorstel is zonder af te stappen van de groene stroomdoelstellingen.

De heer Pieter Huybrechts merkt op dat toevallig de bijsturingen net voor de verkiezingen gebeuren.

De heer Ludwig Caluwé, dienstdoend voorzitter, verwijst m.b.t. de raadpleging van de Raad van State naar het Reglement (artikel 64) waar sprake is van ofwel een motie ondertekend door één of meer leden van het Vlaams Parlement of de bevoegdheid van de Voorzitter van het Parlement die zelf kan oordelen over de opportuniteit van een dergelijk verzoek.

De twee amendementen ingediend door de heer Robert Voorhamme (*Parl. St.* VI. Parl. 2002-2003, nr. 2188/2) worden met 12 stemmen tegen 1 aangenomen.

5. Eindstemming en reflectietermijn

Het geamendeerde voorstel van decreet van de heren Robert Voorhamme, André Denys en Jos Bex houdende wijziging van het Elektriciteitsde-

creet van 17 juli 2000, wat betreft het groenestroomcertificatensysteem, en tot interpretatie van artikel 37, § 2, van ditzelfde decreet, wordt met 12 stemmen tegen 1 aangenomen.

De Commissie beslist op verzoek van de dienstdoende voorzitter conform artikel 56 van het Reglement bij tweederde meerderheid van de aanwezige leden, dat er geen reflectietijd en reflectienota's zullen zijn.

De heer Eloi Glorieux verklaart dat hij bewust niet wenst te filibusteren en daarom geen reflectienota heeft aangekondigd omdat hij zich op de inhoud van dit voorstel van decreet heeft willen concentreren.

De verslaggever,

De voorzitter,

Jean-Paul

Wivina

PEUSKENS

DEMEESTER – DE MEYER

TEKST AANGENOMEN DOOR COMMISSIE**Artikel 1**

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

In artikel 23 van het Electriciteitsdecreet van 17 juli 2000, gewijzigd bij de decreten van 5 juli 2002 en 20 december 2002, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

1° in § 1 wordt het vierde lid vervangen door een vierde, een vijfde en een zesde lid, die luiden als volgt :

“In afwijking van § 2 gebeurt voor de elektriciteit die door de netbeheerders wordt geleverd aan eindafnemers de eerste en laatste voorlegging van groenestroomcertificaten in 2003.

De bepaling in het vierde lid is niet van toepassing voor de levering van de hoeveelheid elektriciteit, bedoeld in artikel 18bis, als de netbeheerder zelf deze elektriciteit levert.

Voor de toepassing van het eerste lid worden de leveringen van de hoeveelheid elektriciteit, bedoeld in artikel 18bis, door een houder van een leveringsvergunning aan een eindafnemer van de netbeheerder, als een levering van deze houder van een leveringsvergunning aan een eindafnemer beschouwd.”.

2° in § 2 wordt het tweede lid vervangen door een tweede en derde lid, die luiden als volgt :

“In afwijking van het eerste lid wordt Ev verminderd met de volgende hoeveelheden :

1° per afnamepunt waaraan één of meerdere leveranciers in het jaar n-1 in de eerste verbruiksschijf van 20.000 MWh tot 100.000 MWh heeft geleverd, 25% van het verschil tussen deze geleverde hoeveelheid elektriciteit uitgedrukt in MWh en 20.000 MWh ;

2° per afnamepunt waaraan één of meerdere leveranciers in het jaar n-1 in de tweede verbruiksschijf van meer dan 100.000 MWh heeft geleverd, 50% van het verschil tussen

deze geleverde hoeveelheid elektriciteit uitgedrukt in MWh en 100.000 MWh.

Het geheel van de afnamepunten van afnemers die zorgen voor het verzorgen van openbaar vervoer kunnen als 1 afnamepunt worden beschouwd.”.

3° aan § 2bis wordt een derde lid toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Het tweede lid geldt niet voor groenestroomcertificaten die op 31 maart 2004 in het bezit zijn van een netbeheerder.”.

Artikel 3

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 23bis toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 23bis

De verkoop van elektriciteit aan eindafnemers in het Vlaamse Gewest als een hoeveelheid elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen of enige andere benaming die erop zou kunnen wijzen dat de elektriciteit werd opgewekt door middel van hernieuwbare energiebronnen, is toegestaan voorzover de leverancier een overeenstemmend aantal groenestroomcertificaten toont aan de VREG.

Op de getoonde groenestroomcertificaten wordt aangegeven dat ze gebruikt werden in het kader van de verkoop van elektriciteit, zoals bedoeld in het eerste lid.

Een groenestroomcertificaat kan maar eenmaal worden gebruikt voor de verkoop van elektriciteit zoals bedoeld in het eerste lid.

De Vlaamse regering stelt de criteria en procedure vast voor het tonen en aanmerken van groenestroomcertificaten zoals bedoeld in dit artikel.”.

Artikel 4

Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 25ter toegevoegd, dat luidt als volgt :

“Artikel 25ter

§ 1. De netbeheerders kennen een minimumsteun toe voor de productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen die is opgewekt in installaties aangesloten op hun net, voorzover de producent zelf daarom verzoekt. Als bewijs van zijn productie van elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen draagt de producent het overeenstemmende aantal groenestroomcertificaten over aan de betrokken netbeheerder.

Een groenestroomcertificaat kan maar eenmaal aan een netbeheerder worden overgedragen. Er kan geen steun worden verleend voor elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen die langer dan 48 maanden voor de overdracht van de overeenstemmende groenestroomcertificaten is geproduceerd of waarvoor het betreffende groenestroomcertificaat niet kan worden voorgelegd in het kader van artikel 23.

De minimumsteun wordt vastgelegd afhankelijk van de gebruikte hernieuwbare energiebron en de gebruikte productietechnologie en bedraagt :

- 1° voor zonne-energie : 450 euro per overgedragen certificaat ;
- 2° voor waterkracht, getijden- en golfslagenergie en aardwarmte : 95 euro per overgedragen certificaat ;
- 3° voor windenergie op land en voor organisch-biologische stoffen waarbij al dan niet coverbranding wordt toegepast, voor de vergisting van organisch-biologische stoffen in stortplaatsen, en voor het organisch-biologisch deel van restafval : 80 euro per overgedragen certificaat.

De verplichting, bedoeld in het eerste lid, begint bij de inwerkingstelling van een nieuwe productie-installatie en loopt over een periode van 10 jaar. Voor het geval van zonne-energie begint de verplichting voor installaties die in dienst zijn genomen na 1 januari 2006 en loopt over een periode van twintig jaar.

§ 2. De netbeheerders brengen op regelmatige tijdstippen de certificaten die hen werden overgedragen op de markt om de kosten verbonden aan de verplichting, bedoeld in § 1, te recupereren. De VREG zorgt voor de transparantie en de regulariteit van de verkoop van deze certificaten door de netbeheerders.

De lijsten van de overgedragen certificaten en van de certificaten die door de netbeheerders op de markt werden gebracht worden maandelijks door de netbeheerders aan de VREG meegedeeld.

§ 3. In het geval dat de steun, bedoeld in § 1, door een beslissing van de Vlaamse overheid niet langer wordt toegekend, vergoedt de Vlaamse regering voor bestaande installaties de geleden schade.”.

Artikel 5

In artikel 37, § 2, van hetzelfde decreet wordt het woord “onverminderd” uitgelegd als volgt : “met uitsluiting van”.

Artikel 6

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad, met uitzondering van artikel 2 dat uitwerking heeft met ingang van 1 januari 2004.